

VIỆC XẤU XA ĐỀ TIỆN, CON CHẴNG ĐỂ MẮT TRÔNG!

... Ngày 24-4-2010, Đức Hồng Y Philippe Barbarin - Tổng Giám Mục Lyon ở miền Đông Nam nước Pháp - nhận Huy Hiệu Thánh Giá Hội Hiệp Sĩ Thánh Mộ Giêrusalem. Nhân dịp này Đức Hồng Y bày tỏ các cảm nghĩ liên quan đến Thánh Địa và cuộc sống anh dũng làm chứng cho Đức Tin của các tín hữu Công Giáo như sau.

Người Hồi ở Cận-Đông biết rõ là các tín hữu Kitô chúng ta tha thiết gắn bó như thế nào với Các Nơi Thánh. Hai bạn trẻ thuộc giáo phận của tôi vừa hoàn tất cuộc hành hương đi bộ từ Lyon đến Giêrusalem kéo dài trong vòng 6 tháng. Họ đi bộ xuyên qua các nước: Thổ-nhĩ-kỳ, Syri, Liban và Giordani. Hai bạn trẻ hơn hử nói với tôi:

- Tại Anatolia, thật là ngạc nhiên cảm động khi người dân biết ngay là chúng con từ đâu tới và đi hành hương đến nơi nào, và họ biết rõ điều này từ rất lâu rồi!

Cho dù thời điểm có khó khăn hay dễ dàng, niềm trung tín của tín hữu Công Giáo đối với Thánh Địa vẫn kiên vững. Niềm trung tín này bất khuất và vượt lên trên mọi thăng trầm của lịch sử.

Điểm đáng chú ý thứ hai là niềm đau nỗi khổ của các Kitô-hữu ở Trung-Đông. Chúng ta hoàn toàn thông cảm với họ. Trong tổng giáo phận Lyon có vài Linh Mục Công Giáo Maronites đang bị nạn cùng với gia đình. Các vị đau đớn lo sợ rằng Giáo Hội Maronite có nguy cơ biến mất. Và chúng ta cũng thông phần đau khổ với các vị.

Dĩ nhiên chúng ta chỉ có một Đền Thờ là Nhiệm Thể của Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Và cuộc hành hương đích thực chính là trọn cuộc sống chúng ta nơi trần gian. Chúng ta bước theo vết chân Đức Chúa GIÊSU trên con đường tiến về Thiên Quốc. Nhưng mỗi một cuộc hành hương trên trái đất này - nhất là các cuộc hành hương đến Thánh Địa - là bản tóm lược cuộc sống của Kitô-hữu. Một ngày kia, chúng ta từ bỏ trần gian không mang theo gì cả, tước bỏ hết, để lại hết. Khi tôi đưa các bạn trẻ đi hành hương Thánh Địa tôi nói với các bạn trẻ:

- Chưa bao giờ trong cuộc đời, chúng ta làm một cuộc hành hương như cuộc hành hương lần này. Vậy thì, ít nhất là một lần trong đời, các con hãy ra đi không mang theo một đồng xu, để thuộc trọn về Đức Chúa GIÊSU KITÔ!

Và các bạn trẻ đã mau mắn làm theo lời tôi khuyên. Họ dốc trọn tiền túi, trao cho Cha Mẹ đang đứng bên lề đường, rồi vui vẻ bước lên xe đi hành hương.

Tất cả các bạn trẻ sốt sắng lãnh bí tích Giải Tội trước khi lên đường và xưng tội trước khi đến nơi, để có được tâm hồn lành thánh khi đặt chân kính viếng Các Nơi Thánh. Thật thế, lộ trình của khách hành

hương giống như bản tóm kết cuộc sống của chúng ta. Do đó đi hành hương Giêrusalem từ bao đời là đích điểm đầu tiên của mọi tín hữu Công Giáo.

Đức Hồng Y Philippe Barbarin nhắc đến cuốn phim "Des hommes et des dieux" của nhà đạo diễn người Pháp Xavier Beauvois và nói. Sức mạnh của ơn thánh, xuyên qua cái mong-manh dòn-mỏng của thân phận con người, khiến cho hình ảnh 7 đan sĩ Xitô của Đan Viện Tibhirine bên Algérie trở thành mẫu gương bất khuất của Đức Tin Công Giáo. Nét đơn sơ bình dị của các Đan Sĩ Xitô trong cuốn phim thật đáng chú ý. Trước tiên là cái phản ứng tự nhiên của vài đan sĩ đứng trước định-mệnh khắc khe:

- Chúng ta không đến đây để bị cắt cổ như mấy con cừu!

Nhưng rồi tất cả trở nên trong-sáng khi 7 đan sĩ đồng thanh quyết định:

- Chúng ta cùng ở lại!

Một trong các Chị của tôi là nữ tu truyền giáo từ 30 năm qua bên Zaire kể lại rằng. Vào thời điểm khó khăn người dân đặt câu hỏi:

- Chị không rời bỏ nơi đây để trở về quê hương sao?

Chị tôi đáp:

- Cuộc đời chúng tôi đã dâng hiến. Tôi ở lại nơi mà THIÊN CHÚA đã đặt để cho chúng tôi!

Đó cũng là lời Cha Christian Bê Trê trên Đan Viện Xitô nói trong cuốn phim.

Kitô-Giáo được thể hiện ngay trong nét bình dị của cuộc sống thường nhật.

Trong xã hội hôm nay, cái chủ thuyết duy-vật không phải là không thắng vượt được. Để khỏi bị rơi vào vòng kiềm-tỏa quyến rũ của các quảng cáo hay của Internet, các tín hữu Công Giáo có thể đáp lại bằng Thánh Vịnh 100(101): "Việc xấu xa đê tiện, con chẳng để mắt trông!" Còn hơn thế nữa. Trái tim con người được dựng nên giống hình ảnh THIÊN CHÚA.

Tôi xin kết thúc với câu chuyện của một bạn trẻ sinh viên Công Giáo. Bạn trẻ nói với tôi:

- Cha Mẹ và 3 Chị Em của con thường nhạo cười chế diễu mỗi khi con ra khỏi nhà để đi tham dự Thánh Lễ Chúa nhật!

Tôi hỏi:

- Vậy con phản ứng ra sao?

Bạn trẻ đáp:

- Con không nói gì hết. Con chỉ mỉm cười đáp lại và con vui vẻ ra đi!

Tôi nhớ lại lời của một vị Giám Mục Chính Thống ở Boutovo - nơi mà nhà độc tài Staline ra lệnh giết chết 80.000 tín hữu Kitô - nói với tôi:

- Máu các vị tử vì đạo đổ ra ở đó cũng là máu dâng lên trên khuôn mặt của một người trẻ ngày hôm nay khi bạn trẻ ấy dám tuyên xưng mình là Kitô-hữu!

... "Lạy Chúa, con xin ca ngợi tình thương và công lý: con đàn hát kính Ngài. Con nguyện chủ tâm theo đường hoàn hảo, bao giờ Ngài mới đến cùng con? Con sẽ sống theo lòng thuần khiết ở

trong cửa trong nhà. Việc xấu xa đê tiện, con chẳng để mắt trông. Con ghét kẻ làm điều tà vạy, không để cho dính dáng đến mình. Tâm địa gian manh con hằng xa lánh, chẳng muốn biết gì đến chuyện xấu xa. Ai nói chùng nói lén là con sẽ diệt trừ. Con mắt khinh người, lòng dạ kiêu căng: những bọn đó, không khi nào con chịu" (Thánh Vịnh 100(101),1-5).

("Les Nouvelles de L'Ordre du Saint Sépulcre de Jérusalem", Lieutenance de France, Octobre 2010, n.71, trang 4-7)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt